

Arrest

**nr. 85 568 van 2 augustus 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 7 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juli 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. VANDEVOORDE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 21 februari 2012 en heeft zich op 23 februari 2012 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 27 februari 2012 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 22 maart 2012.

1.3. Op 24 april 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 24 april 2012 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U, een Afghaans staatsburger van Pasjtoense origine, verklaart afkomstig te zijn uit het dorp Dobi van het district Hesarak in de provincie Nangarhar, Afghanistan. U zegt gevlucht te zijn uit uw land omdat u problemen ondervond met de taliban. Aangezien uw broer, Fazul Rahman, werkzaam was bij het Afghaanse leger (ANA) viseerden de taliban uw familie. In november 2011 viel de taliban uw huis binnen en zij namen uw broer mee. Twee dagen later stuurden zij een brief naar uw moeder waarin zij u bedreigden met de dood. U verklaart dat de taliban u beschuldigt van spionage voor de Amerikanen. Volgens hen konden de Amerikaanse troepen door uw toedoen een bekend taliban commandant in uw dorp, Mullah Abdullah, traceren, folteren en vermoorden. Na de overval op uw huis en de ontvoering van uw broer dook u onder bij uw neef in een naburig dorp. Een week later vertrok u uit Afghanistan en reisde u naar België waar u op 21 februari 2012 aankwam en op 23 februari 2012 een asielverzoek indiende.

Ter staving van uw verklaringen legt u de volgende documenten voor: een kopie van uw taskara, een kopie van de brief van uw dorpsoudste die uw problemen met de taliban bevestigt en een certificaat van een opleiding van uw broer Fazul Rahman bij het ANA.

B. Motivering

Volgens uw verklaringen verliet u uw land van herkomst wegens problemen met de taliban die u van spionage voor de Amerikanen verdacht. Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie. U maakt evenmin een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming aannemelijk. Na uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal kan er immers geen geloof gehecht worden aan uw beweringen over uw verblijfplaatsen voor uw aankomst in België.

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat generaal blijkt immers dat de kennis die u heeft van uw regio te beperkt is om uw verklaringen over uw verblijf daar aannemelijk te maken. Gevraagd naar natuurrampen in uw regio vermeldt u een aardbeving in Sherzad district (CGVS, p.6) terwijl uit informatie van het CGVS blijkt dat ook Hesarak slachtoffer werd van een aardbeving in 2009. Het is vreemd dat u verwijst naar een aardbeving in het district Sherzad terwijl het district, waarvan u tijdens het gehoor aangeeft er uw gehele leven te hebben gewoond (CGVS, p.3), zelf evenzeer het slachtoffer werd van deze aardbeving in april 2009. Ook stelde u vreemd genoeg dat er een overstroming was in de buurt van uw district terwijl uit informatie van het CGVS, waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat er in september 2011, ongeveer twee maanden voor uw vertrek, sprake was van een overstroming die 435 huizen, 400 hectare landbouwgrond, 35 kilometer aan waterkanalen en 200 dieren vernielde in uw eigen district.

Wat betreft uw kennis van belangrijke persoonlijkheden in uw regio blijkt uit uw verklaringen dat u wel een aantal namen kent maar dat u er voor het overige maar weinig kan over zeggen. Zo kent u wel de naam van de gouverneur van Nangarhar, Gul Agha Shirzai, maar weet u enkel te vertellen dat hij relaties zou hebben met jongens en dat hij van muziek houdt (CGVS, p. 5). Nochtans is Gul Agha Shirzai een zeer kleurrijk en bekend voormalig warlord die ervan wordt verdacht betrokken te zijn geweest bij corruptie en opiumhandel. Verder kent u ook de naam Naeem Walar, het hoofd van de raad voor ontwikkeling van Hesarak, maar weet u niet van een aanslag waarbij hij gewond raakte (CGVS, p. 15). Twee maanden voor uw vertrek uit Afghanistan echter was Walar in een vergadering toen een bom ontplofte voor de moskee in Ghanjakhel, Hesarak. Hij werd daarbij gewond maar niet gedood. Deze informatie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier. Het huidige districtshoofd van Hesarak weet u met naam te noemen maar zijn voorganger kent u dan weer niet (CGVS, p. 15). Ook Aryan Yoon en Hajji Azizzurrahman, twee leden van de Wolesi Jirga in Nangarhar, kent u niet (CGVS, p.15).

Ook van een aantal gewelddadige gebeurtenissen in uw provincie weet u er geen te situeren. Zo blijkt u niet op de hoogte te zijn van een Amerikaans bombardement op een trouwfeest in het district Deh Bala waarbij 47 burgers om het leven kwamen (CGVS, p.6). Ook van het ombrengen van imam Qari Yunus, een naam die u overigens niets zegt, door de Amerikaanse troepen in het district Hesarak twee maanden voor uw vertrek blijkt u niet op de hoogte te zijn (CGVS, p.15). Dit is vooral vreemd gezien u beweert dat de taliban u ervan beschuldigde betrokken te zijn bij gelijkaardige feiten (CGVS, p.15).

Tot slot moet vermeld worden dat u geen enkele hulporganisatie actief in uw regio bij naam weet te noemen. Volgens u worden alle NGO's in Nangarhar gewoon mosesa genoemd. De namen MADERA en Relief International blijken u niets te zeggen (CGVS, p.6). Het betreft nochtans grote organisaties die in uw provincie die actief zijn in de landbouw en de veeteelt, domeinen die u in het bijzonder zouden moeten interesseren gezien u zelf in uw levensonderhoud voorzag door het hoeden van uw eigen kudde geiten (CGVS, p. 3). In dat opzicht is het tevens vreemd dat u niet op de naam kunt

komen van de meest frequente ziektes onder dieren in uw regio (CGVS, p. 5) en geen duidelijke uitleg kunt geven wanneer u wordt gevraagd naar de medische faciliteiten voor dieren in uw regio (CGVS, p.16). U kon tijdens het gehoor immers de naam van de dokter niet geven. Evenmin kon u duidelijk maken waar de medische verzorgingspost was gevestigd (CGVS, p.16).

Voorgaande vaststellingen leiden ertoe dat geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen inzake uw verblijf in het Hesarak district van de provincie Nangarhar. Bijgevolg kan er logischerwijze evenmin nog enig geloof worden gehecht aan uw beweringen over de feiten die aan de basis van uw vlucht uit Afghanistan zouden hebben gelegen. De door u aangebrachte documenten kunnen aan deze conclusie niets wijzigen. Vooreerst moet, zowel inzake de taskara als over de overige documenten die u aanbracht, worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Over de brief waarin uw problemen in uw district worden aangegeven moet bijkomend worden gesteld en deze de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstelt aangezien documenten enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Ze volstaan op zichzelf niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Tenslotte moet wat betreft het certificaat van de activiteiten van uw broer worden gesteld dat dit geen enkel verband houdt met uw verblijfplaatsen voor uw aankomst in België zodat het de geloofwaardigheid van uw beweringen daaromtrent niet herstelt.

Wat betreft de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw beweerde verblijf in Afghanistan moet worden opgemerkt dat geloofwaardige verklaringen in dit verband belangrijk zijn voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u het deze instanties onmogelijk om een correct inzicht te krijgen over uw leefsituatie of herkomst, uw eventuele problemen en uw eventuele nood aan bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op

een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht, als algemeen rechtsbeginsel en in het bijzonder als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, zoals aan de commissaris-generaal opgelegd door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, onderneemt verzoeker een poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), voert verzoeker aan dat uit het feitenrelaas blijkt dat hij een gegronde vrees voor vervolging en een reëel risico op ernstige schade loopt bij terugkeer naar Afghanistan omwille van de problemen met de taliban.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat geen geloof wordt gehecht aan zijn beweringen over zijn verblijfplaatsen voor zijn aankomst in België, zoals wordt toegelicht.

Omtrent de aangevoerde schending van de algemene motiveringsplicht, vervat in de wet van 29 juli 1991, moet worden opgemerkt dat die motiveringsverplichting tot doel heeft, ten opzichte van diegene die bij een bestuurshandeling betrokken is, een zodanig inzicht te verschaffen in de motieven van de beslissing dat hij/zij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht verschaft. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing wel degelijk kent en bovendien in het middel aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt. Hierdoor is het doel van de uitdrukkelijke motivering in casu bereikt. Verzoeker voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4.1. Het komt allereerst de asielzoeker toe de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn aanvraag, eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land dat geacht wordt bescherming te bieden alsook, gelet op de regionale verschillen omtrent de veiligheidssituatie, van de bepaling van de werkelijke streek van herkomst. Zijn juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de asielzoeker desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de verwerende partij toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de asielzoeker de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoon. Indien zij van oordeel is dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het haar toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Indien de verwerende partij van oordeel is dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de asielzoeker of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kan overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van de asielaanvraag, is het eveneens haar plicht om de redenen die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis omtrent Hesarak district, Dobi dorp (provincie Nangarhar), houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoeker. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door verweerder en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot diens onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoeker daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

2.4.2. Wat verzoekers profiel betreft dient te worden vastgesteld dat hij verklaarde geboren te zijn in het dorp Dobi in 1987 en zijn hele leven spendeerde in Dobi en Lagikhel, waar hij met zijn kudde geiten naartoe ging in de zomer (gehoor CGVS, p. 3). Verzoekers broer werkte drie jaar voor het Afghaans Nationaal Leger (ANA) en zou zijn meegenomen door de taliban tijdens de vorige 'Eid-periode' (gehoor CGVS, p. 3). Verzoeker heeft nooit onderwijs genoten en spreekt Pashtou en een beetje Farsi (gehoor CGVS, p. 3). Hij zou zijn geboortestreek ontvlucht zijn in november 2011. De Raad is van oordeel dat verzoeker dan ook voldoende (recente) kennis moet hebben over zijn omgeving en eenvoudige vragen moet kunnen beantwoorden over zijn regio, zijn werk als herder en het beroep van zijn broer bij het ANA.

2.4.3. Verzoeker betoogt dat het CGVS voorbij gaat aan de vaststelling dat hij herder was van beroep en in zijn dorp een erg besloten leven leidde zodat het voor zich spreekt dat hij geen uitgebreide kennis kan tentoonspreiden betreffende de politiek, en dit des te meer het geval is in een samenleving in Afghanistan waar de bevolking zeer geïsoleerd woont en weinig banden heeft met andere provincies, laat staan met het centrale gezag.

Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoeker kennis heeft van het aantal districten in zijn provincie, namelijk 22, wat een opmerkelijke kennis is voor een persoon die nooit onderwijs heeft genoten (gehoor CGVS, p. 4), dat hij daarnaast het district Mohmand Dara kan situeren, dat overigens aan de andere kant van de provincie ligt in vergelijking met zijn eigen district, en kan antwoorden op de vraag waarom dit district bekend is. Het is voor de persoon die beweert analfabeet te zijn ook opmerkelijk dat hij de vraag naar de bevolkingsdichtheid - niet of er veel mensen wonen in Nangarhar - in de provincie Nangarhar begrijpt en kan beantwoorden en zelfs een correcte inschatting kan geven in vergelijking met de andere provincies in Afghanistan (gehoor CGVS, p. 4). Deze vaststellingen ondermijnen verzoekers bewering dat hij analfabeet is, en geïsoleerd woont met weinig banden met andere provincies.

Meer nog, de Raad stelt vast dat verzoeker correct antwoordt op de vraag naar natuurrampen in de provincie (gehoor CGVS, p. 6) vermits hij verwijst naar gebeurtenissen in de districten Sherzad, Khogyani, Surk Rod en Jalalabad. Dit staat in schril contrast met de beperkte beschrijving over de overstroming "*dicht bij ons district*", zoals verzoeker het stelde, aangezien uit informatie blijkt dat in september 2011, ongeveer twee maanden voor verzoekers beweerde vertrek, in zijn eigen district sprake was van een overstroming die 435 huizen, 400 hectare landbouwgrond, 35 kilometer waterkanalen en 200 dieren, vernielde. Ook wanneer later wordt gepolst naar de overstroming in zijn district komt verzoeker niet verder dan de verklaring dat er elke zomer overstromingen zijn (gehoor CGVS, p. 15). Redelijkerwijs kan aangenomen worden dat indien verzoeker in deze regio verbleef op het ogenblik van de overstroming, hij als herder van een kudde geiten de impact van deze natuurramp zou hebben beschreven en zich er niet zou vanaf doen met de stelling dat er elke zomer overstromingen zijn.

Verzoeker kent wel degelijk een aantal personen uit zijn beweerde regio van afkomst, doch het is opmerkelijk dat hij Naeem Walar kent daarbij toelicht dat hij in het verleden dokter was en nu bij de council van Hesarak en twee keer kandidaat was voor het "provincial assembly", maar dan weer niet op de hoogte is van een aanslag op deze persoon een tweetal maanden voor verzoekers vertrek uit Afghanistan. Tevens is het opmerkelijk dat verzoeker niet op de hoogte blijkt te zijn van een Amerikaans bombardement op een trouweest in Deh Bala district, provincie Nangarhar, waarbij 45

vrouwen en kinderen om het leven kwamen in juli 2008, en de moord door de Amerikaanse troepen op imam Qari Yunus in zijn eigen district twee maanden voor zijn beweerde vertrek uit Afghanistan. Dit klemmt des te meer nu verzoeker voorhoudt dat zijn vrees voor de taliban betrekking heeft op hun beschuldiging van spionage omdat een taliban gestorven was door de Amerikanen (gehoor CGVS, p. 8-9).

Tot slot dient te worden vastgesteld dat verzoeker ook zijn beweerde profiel van geitenherder in Hesarak niet aannemelijk heeft gemaakt vermits redelijkerwijs kan aangenomen worden dat hij dan enige informatie zou moeten kunnen verstrekken over de NGO's die werkzaam op dit terrein, wat niet het geval is, en hij eveneens de naam zou kunnen geven van de meest frequente ziekten van zijn dieren.

2.4.4. In de mate verzoeker zijn gebrekkige kennis probeert te verschonen door te stellen dat het niet meedelen van bepaalde details/aneddotes te wijten is aan stress voor het gehoor op het CGVS, ingebakken wantrouwen ten aanzien van de overheid en de opgelopen trauma's, merkt de Raad op dat uit de bovenvermelde vaststellingen blijkt dat verzoekers kennis uit deze regio fragmentarisch is, hij niet op de hoogte is van essentiële elementen en belangrijke gegevens over zijn regio die door eenieder die daar geboren en getogen is gekend moeten zijn, zijn profiel van analfabeet twijfelachtig is, hij zijn profiel van geitenherder niet aannemelijk maakt en uit niets blijkt dat hij meer dan normaal gestressed of getraumatiseerd was tijdens het gehoor aangezien hij zelfs op vele vragen een antwoord kon verschaffen. Dat verzoeker een zeer verwarde indruk gaf, zoals de bevoegde ambtenaar heeft kunnen vaststellen, blijkt geenszins uit het gehoorverslag.

2.4.5. Verzoeker kan wel enige informatie verschaffen over zijn broer bij het ANA, doch het voorgelegde certificaat van de opleiding is gedagtekend 2005 en het andere document is afkomstig van het "Kabul Military Center", waardoor geen van deze documenten kan aantonen dat verzoeker in Nangarhar woonde en werkte.

2.4.6. Vermits verzoeker zijn afkomst uit Nangarhar niet aantoont, maakt hij evenmin aannemelijk dat hij door de taliban in Dobi werd gezocht en geïdendeerd als spion voor de Amerikanen.

2.5. Waar verzoeker stelt dat hij het origineel van zijn taskara heeft neergelegd en de asielaanvraag dient beoordeeld te worden ten aanzien van Afghanistan, wijst de Raad erop dat door de corruptie in Afghanistan en het feit dat valse documenten op eenvoudige wijze kunnen aangeschaft worden, Afghaanse documenten slechts een beperkte bewijswaarde hebben zodat het aan verzoeker is middels zijn kennis over zijn beweerde streek van herkomst zijn afkomst aannemelijk te maken, wat in casu niet het geval is.

Verzoekers bewering vanaf zijn geboorte tot zijn vertrek in het dorp Dobi (Hesarak) te hebben geleefd is niet aannemelijk. Van een kandidaat-vluchteling mag redelijkerwijs verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Hoger bleek dat verzoeker niet de waarheid vertelde over zijn werkelijke verblijfplaats(en) voor zijn vertrek in november 2011 in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust. Verzoeker draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens het gehoor.

Door zijn gebrekkige medewerking verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen

maakt verzoeker bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade die hij mogelijk zou lopen.

2.6. Wat de overige documenten betreffen, met name een brief van de dorpsoudsten die zijn problemen met de taliban moeten bevestigen, benadrukt de Raad dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen.

2.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtun machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken.

2.8. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee augustus tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS